

בבית הדין הצבאי לערעורים

בפני :

אל"ם ארז פורת - שופט

בעניין :

ר/XXX סג"ם ש' ג' – המערער

(ע"י ב"כ, רס"ן מירב הרשקוביץ-יצחקי ; סרן מאיה שגיא ; עו"ד אבי חימי)

נגד

התובע הצבאי הראשי – המשיב

(ע"י ב"כ, רס"ן אורן ליבר ; סרן ויקטוריה חואס)

ערעור על החלטה של בית הדין הצבאי המחוזי במחוז שיפוטי זרוע היבשה שניתנה בתיק ז"י (מחוזי) 116/16 (אל"ם נועה זומר – הנשיאה) ביום 21.4.2016. הערעור נדחה.

ה ח ל ט ה

1. המערער משיג על החלטת בית הדין קמא בה נעתר, חלקית, לבקשת התביעה הצבאית והורה על מעצרו הממשי עד יום 12.6.2016.

2. כנגד המערער הוגש כתב אישום בו יוחסו לו עבירות שעניינן מעשה מגונה, מעשים מגונים בכוח, תקיפה והתנהגות שאינה הולמת. על-פי הנטען העבירות בוצעו בלילה שבין ה-17 ל-18 למרץ 2016, בביתה של ד' פ', חיילת ששירתה ביחידתו של המערער. אין חולק כי ד' פ' הזמינה את המערער לביתה, יחד עם שלוש חיילות נוספות מיחידתה. עובר לאירועים שתו המערער והאחרות שתייה אלכוהולית בכמות שאינה מועטה. האירועים שהתרחשו במהלך אותו מפגש בביתה של ד' פ' שנויים במחלוקת: על-פי הנטען בכתב האישום המערער ניסה לנשק את מ' מ' אחת החיילות שנכחו בדירה, ואף לגעת עם ידו באיזור איבר מינה. מ' מ' הדפה את ידו של המערער וביקשה שיפסיק. סמוך אחר כך, המערער תפס בכוח את ל' ל', הצמידה אל המיטה, פתח את רוכסן חולצתה ונגע בחזה מעל חזייתה, כשהיא מנסה להדפו. אחר כך נישקה על שפתיה בכוח. בכל אותה העת ניסתה ל.ל. להדוף את המערער וביקשה

שיעזבה. סמוך אחר כך ביצע, לכאורה, מעשה מגונה בכוח בד' פ', כשנישקה בכוח, דחפה לעבר מיטה, ניסה לשכב מעליה ונגע בחזה מעל חולצתה. בהמשך כרך זרועו סביב צווארה וחנק אותה, עד שהשמיעה קולות חנק, אז שחרר את אחיזתו. בהמשך הצליח להוריד את חולצתה בכוח ואף פשט לחלוטין את בגדיו. האירוע הסתיים, כך נטען, כשסבו של המערער התקשר אליו כדי להסיעו לביתו.

עוד נטען כי סטר למ' מ', שנכחה גם היא בדירה.

3. כתב האישום נסמך על גרסאות המתלוננות, וכן על גרסת חיילת נוספת שנכחה בדירה, שמוסכם כי למערער אין מיוחסת כל עבירה כלפיה.

4. למערער גירסה שונה לאשר ארע: לדבריו, ניסה לנשק שתיים מהמתלוננות וכשהבין שאינן מעוניינות בקרבתו, חדל ממעשיו. לגבי ד' פ', מסר כי נשק לה, אחר כך הוריד את חולצתו ואת חולצתה, בהסכמתה, וכשסבו התקשר בפעם השנייה, נאלץ להפסיק את מעשיו ולעזוב.

5. בית הדין קמא סבור היה כי הוצגו בפניו ראיות לכאורה לתמיכה באישומים. הוטעם כי "עדויות המתלוננות כל אחת בפני עצמה וכולן יחדיו מציבות מארג ראייתי לכאורי המלמד על אי הסכמה של כל אחת מהן למעשיו של הנאשם". צוין כי גרסתן של המתלוננות נתמכת לכאורה "בסימן האובייקטיבי על צווארה של רב"ט ד.פ. התואם את תלונתה בדבר חניקתה..." כפי שהציגה לחוקר המשטרתי שגבה את אימרתה, וכן בעדויות גורמים שונים אשר "באו במגע עם המתלוננות והתרשמו ממצבן הנפשי בעקבות המעשים".

6. בהתייחס לטענת המערער כי פעל מתוך שכרות ציינה הערכאה קמא כי על פני הדברים וכעולה מגרסת המערער בחקירתו, הוא הבין והיה ער למתרחש סביבו במהלך האירועים וכי על פני הדברים, לא ניכרה השפעה ממשית של האלכוהול על תודעתו והבנתו את המתרחש במהלך האירועים הנטענים. בנסיבות אלה, נקבע כי טענה זו ראויה להתברר בהליך העיקרי שכן אינה "מעוררת פגם מובנה בחומר הראיות".

7. בהתייחס לקיומן של עילות מעצר ציין בית הדין קמא כי מהמערער נשקפת מסוכנות, בשים לב ל"הצבר של מגע אגרסיבי פעם אחר פעם וחרף התנגדות פיזית ומילולית מצד המתלוננות". בית הדין הוסיף כי אף עילת המעצר הצבאית הייחודית חלה בנסיבות העניין "גם אם בעוצמה פחותה... וזאת בשל היותו של הנאשם קצין ביחידתן של המתלוננות".

8. בנסיבות האמורות החליטה הערכאה קמא להאריך את מעצרו הממשי של המערער, באופן תחום, עד יום 12.6.2016 "לשם פיקוח ומעקב אחר התקדמות ההליך המשפטי".

9. המערער עתר להעברתו למעצר פתוח. נטען, כי כעולה מהראיות, הוא היה שרוי במצב של שכרות כבדה עובר לקרות הארועים הנטענים ולפיכך מתקיים אף למעלה מספק באשר לתחולת הגנת השכרות החלקית. מכאן שכבר כעת עולה קושי ראייתי בהוכחת רכיב הכוונה שביסוד האישומים שעניינם מעשה מגונה רגיל או בכוח: השגת גירו, סיפוק או ביזוי מיניים. כן נטען כי המתלוננות היו בעצמן שיכורות ותפיסתן את האירועים הייתה מעוותת ומסולפת, כך שיש להתייחס בחשדנות לגרסתן.

10. עוד נטען, כי גרסתה של ד' פ' מוקשית: אין ניתן להבין הכיצד נכנסה לחדר בו שהה המערער, ביחידות, אחרי שלדבריה, כבר היתה עדה לכך שניסה קודם לכן לנשק בכוח שתיים מהנוכחות במקום, ואף סטר לאחת מהן. כן צוין, כי אין זה הגיוני שהארוע המגולל על ידיה בגרסתה בחקירה, ארך זמן כה רב מבלי שחברותיה, שנכחו בדירה, שמעו דבר מה או נמנעו מלסייע בידה. גם תגובתה בסופו של דבר לחברותיה שדפקו על דלת החדר "רגע, אני פותחת" מלמדת כי לא קיננה אצלה תחושת פחד ובהילות.

עוד נטען כי ההתרחשות הנטענת על-ידי ד' פ' אינה מתיישבת עם תמונות שהעלתה לרשת החברתית אחר האירועים הנטענים ובהן צוין כי היה זה "סוף שבוע מדהים", וכן צורפו תמונות שלה עם המערער, כשהם מחויכים. נטען, כי התמונות הועלו למחרת האירועים הנטענים וכי אינם מתיישבים עם האירועים הקשים שתוארו על ידיה בגרסתה.

11. המערער הצביע אף על תכתובות שנתפסו במכשיר הסלולארי אצל המתלוננות, לפיהן ציינו שתיים מהן כי הן משקרות "כבר שלושה שבועות", עניין שלהשקפתו, פוגם במהימנות גרסתן בחקירה.

12. התביעה הצבאית עתרה לדחיית הערעור, תוך שהיא נסמכת על החלטת הערכאה קמא. הוטעם כי גם אם יקבע כי המערער פעל תחת הגנת השכרות החלקית, אפשר ולא יוכח יסוד הכוונה המיוחדת שבעבירת המעשה המגונה, אך לא יהיה בכך כדי לפטרו מכל אחריות פלילית בשל מעשיו; נטען, כי הראיות מבססות בכל מקרה עבירות אחרות, כדוגמת תקיפה.

דין והכרעה

13. אחר שמיעת טיעוני הצדדים ועיון בתיק החקירה, סברתי כי החלטת הערכאה קמא בעניין מעצרו של המערער ואף באשר לתשתית הראיות וקיום עילות מעצר מבוססת כדבעי, וכי דין הערעור להידחות.

14. לעניין מסכת הראיות סבור אני כי הראיות שנאספו עוברות את משוכת הראיות לכאורה לתמיכה באישומים. גרסת המתלוננות נתמכת במצבן הנפשי הנסער, כפי

שחזו האחת את השניה סמוך להתרחשות האירועים, ובגרסתן לגורמים פיקודיים ואחרים.

השאלה מדוע באו המתלוננות אחת אחר השניה לשהות במחיצת המערער הוסברה על ידיהן בחקירתן, ברצונן לחלץ ממנו התנצלות על מעשיו, ובהמשך לסלקו מהדירה.

אין, אפוא, בעובדת הגעת כל אחת מהמתלוננות אל החדר בו שהה המערער, בכדי לבסס את האפשרות כי מי מהן חיפשה את קירבתו.

15. המערער אינו מוסר גרסה בחקירתו כי פעל בהיותו שיכור וכי לא היה מודע למעשיו. בית הדין קמא סקר את גירסתו, בה מצוינות מספר אמירות, מהן עולה כי המערער דווקא היה מודע לשהתרחש סביבו וזאת אף לפירטי מעשיו וידע לתארם באופן מדויק.

זאת ועוד, כפי שקבעה הערכאה קמא, בכדי לחסות תחת כנפי סייג השכרות החלקית החלה במצבים של כניסה מרצון למצב של שכרות, יש לכל הפחות לעורר ספק כי –

"הנאשם נתון תחת השפעת חומר משכר בעת ביצוע העבירה; אי מודעותו של הנאשם לפרט מפרטי העבירה בשעת המעשה; וקשר סיבתי בין צריכת החומר המשכר, לבין אי מודעותו זו של הנאשם..." (ע"פ 1474/14 פלוני נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 15.12.2015)).

משטען המערער כי כל מעשיו נעשו בהינתן הסכמת המתלוננות, ואדרבא, הבין פשר מעשיו, על פני הדברים, אין גרסתו מבססת את הגנת השיכרות. מכל מקום, צודקת התביעה כי גם אם תחול ההגנה, לא יהא בכך בכדי לפטור את המערער מכל אחריות פלילית לעבירות, שאין בין יסודותיהן דרישה ליסוד של כוונה מיוחדת.

16. המתלוננת ד' פ' נשאלה על אודות העלאת תמונות משותפות לה ולמערער ברשת החברתית, תמונות בהן נראים השניים (במחיצת נוכחות נוספות) בדירתה של ד' פ', כשהם מחוייכים. לגרסתה העלתה את התמונות לפני קרות הארועים הנטענים נגד המערער, ומאחר שהשעה בה הועלו היתה אחר חצות הלילה ציינה כי התמונות הן "מהיום של אתמול". בחנתי את התמונות שהוצגו, ועל פני הדברים הסברה של ד' פ' אינו נסתר. מכאן, שאין בהעלאת התמונות במועד שהועלו, לכאורה, בכדי לפגום במהימנות גרסתה של ד' פ' או בגרסת המתלוננות האחרות. אף תכתובות נוספות מהמכשירים הסלולאריים של שתיים מהמתלוננות, אליהן הפנתה ההגנה, אינן מכרסמות בגרסת המתלוננות. השקרים שצוינו בתכתובות, מתייחסים, כך על פני הדברים, וכלמד מהקשר אמירתם, להימנעותן מלשתף את בני המשפחה באשר ארע ואין הם מתייחסים להתרחשויות עצמן.

17. הצבר מעשי המערער, על האלימות שליוותה אותם, מראה כי כל חלופת מעצר בעניינו לעת הזו, לא תפיג את המסוכנות הנשקפת ממנו.

18. בית הדין קמא ראה לקצוב את מעצרו של המערער לפרק זמן מצומצם, במטרה להביא לשמיעה מהירה של פרשת הראיות. בנסיבות העניין זו החלטה מאוזנת ומוצדקת, שאין כל עילה להתערב בה. אשר על כך החלטתי לדחות את הערעור.

ניתנה והודעה היום, כ"ו בניסן התשע"ו, 4 במאי 2016, בלשכה ותודע לבאי כוח הצדדים.

ארז פורת, אל"ם
שופט בית הדין הצבאי
ל ע ר ע ו ר י ם

למקור	נאמן	העתק	_____:	חתימת המגיה
מכני	קורל	סגן		
הדין	בית	קצינת	_____:	תאריך